[1963] 2 ఎస్. సి. ఆర్. 268

1962, ఏప్రిల్,19.

కిషన్ చంద్ చెల్లారాం

v.

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇనూమ్-టాక్స్ సెంట్రల్ బాంబే

(ఎస్.కె. దాస్, ఎం. హిదయతుల్లా మరియు జె.సి. షా, జె.జె.)

ఆదాయపు పన్ను- పన్ను విధించకుండా కంపెనీ అనుకోకుండా ప్రకటించే డివిడెండ్- ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 (జె.922 యొక్క 11), పేజీ 16 (2) తదుపరి తీర్మానం ద్వారా డివిడెండ్ స్వభావాన్ని రుణంగా మార్చవచ్చా?

షెల్సన్స్ లిమిటెడ్, ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ, అదనపు ప్రా6ట్స్ టాక్స్తో సహా పన్ను కోసం కంపెనీ యొక్క బాధ్యతను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా డివిడెండ్లను ప్రకటించింది. అలా ప్రకటించిన డివిడెండ్లను కంపెనీ పుస్తకాల్లో షేర్ హోల్డర్ల ఖాతాల్లో జమ చేశారు. షేర్ హోల్డర్లు సంబంధిత మదింపు సంవత్సరానికి తమ రిటర్నులో కంపెనీ ఖాతా పుస్తకాలలో జమ చేసిన మొత్తాలను చేర్చారు.

1936 చట్టం XXXII మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 17 (2) ప్రకారం, 1913 టేబుల్ ఆఫ్ ది టేబుల్ ఆఫ్ ది ఇండియన్ కంపెనీస్ యాక్ట్ లోని ఆర్టికల్ 97 ప్రకారం, సంవత్సరంలోని లాభాల నుండి కాకుండా ఇతర డివిడెండ్ లను చెల్లించడం నిషేధించబడింది, అందువల్ల అటువంటి చెల్లింపును చట్టబద్ధమైనదిగా పరిగణించలేము, డివిడెండ్ ను ప్రకటించడానికి ముందు పన్ను చెల్లించడంలో కంపెనీ విఫలమైంది. ఎక్స్ ట్రా ఆర్డినరీ జనరల్ మీటింగ్ లో తన తప్పును గుర్తించిన తరువాత డివిడెండ్లను ప్రకటిస్తూ గతంలో చేసిన తీర్మానాలను తిప్పికొట్టే మరో విప్లవాన్ని ప్రవేశపెట్టారు, వాటాదారులందరికీ నిజమైన తప్పిదం గురించి పూర్తిగా తెలియజేసిన తరువాత, అనుకోకుండా చెల్లించిన డివిడెండ్ లను అటువంటి వ్యక్తిగత వాటాదారులకు రుణాలుగా పరిగణించాలని షేర్ హోల్డర్లు ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు వాటాదారుగా ఉన్న మదింపుదారుడు సవరించిన రిటర్నులను దాఖలు చేయలేదు, లేదా అతను అందుకున్న మొత్తం పన్నుకు బాధ్యత వహించదని అతను పేర్కొనలేదు. అయితే అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ముందు అప్పీలుపై మదింపుదారుడు కంపెనీ తన ఖాతాలో జమ చేసిన మొత్తం తదుపరి పరిష్కారం దృష్ట్యా లేదని, డివిడెండ్ ఆదాయంగా పన్ను విధించాల్సి ఉంటుందని వాదించాడు. ఆ పిటిషన్ తిరస్కరణకు గురైంది. డివిడెండ్లను మూలధనం నుంచి ప్రకటించారని, కంపెనీల చట్టం ప్రకారం అలాంటి డిక్లరేషన్ చెల్లదని ట్రిబ్యునల్ ముందు మదింపుదారు వాదించారు.

డివిడెండ్ గా చెల్లించిన, అందుకున్న వాటిని డివిడెండ్ గా కాకుండా చెల్లించిన కంపెనీ తదుపరి తీర్మానం ద్వారా సాధ్యం కాదని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ప్రతి సంవత్సరానికి మూల్యాంకనం స్వయం నియంత్రితమని, తదనంతర సంఘటనలు మూల్యాంకన సవరణను సమర్థించలేవని ట్రిబ్యునల్ వ్యాఖ్యానించడంతో హైకోర్టు ఏకీభవించింది.

దీనిపై అసెస్సీ సుప్రీంకోర్టును ఆశ్రయించారు.

కంపెనీ డైరెక్టర్లు ఉద్దేశపూర్వకంగా డివిడెండ్లను మూలధనం నుంచి చెల్లించడంలో లేదా నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించినట్లయితే, వారు కంపెనీ యొక్క చర్యలో లేదా లిక్విడేటర్ ప్రొద్బలంతో కంపెనీని మూసివేస్తున్నట్లయితే, వారి తప్పుడు లేదా నిర్లక్ష్య ప్రవర్తన వల్ల కంపెనీకి జరిగిన నష్టాన్ని భర్తీ చేయాల్సి ఉంటుంది.

యూనియన్ బ్యాంక్, అలహాబాద్ లిమిటెడ్ విషయానికొస్తే.. (1925) ఐ.ఎల్.ఆర్. 47. 669 ఆమోదం పొందాయి.

డివిడెండ్ పై ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత తలెత్తిందా లేదా అని నిర్ధారించడంలో, డివిడెండ్ లుగా

వాటాదారులకు చెల్లించే చెల్లింపులను రుణాలుగా పరిగణించాలని కంపెనీ చేసిన తీర్మానం చెల్లింపు యొక్క స్వభావాన్ని మార్చదు మరియు తద్వారా ఇప్పటికే జతచేయబడిన బాధ్యత నుండి మినహాయింపు ఇస్తుంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : 1960 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 462 నుండి 465 వరకు.

1955 సెప్టెంబర్ 26 న బాంబే హైకోర్టు ఐ.టి.ఆర్.నెం.22 ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి అప్పీళ్లు.

పిటిషనర్ల తరపున కె.ఎన్.రాజగోపాల్ శాస్త్రి, జె.కె.హిరానంది, ఎన్.హెచ్.హింగోరానీ వాదనలు వినిపించారు.

ఎన్.డి.కార్ఖానిస్, డి.గుప్తా ప్రతివాదులుగా నిలిచారు.

1962. ఏప్రిల్ 19. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

షా, జె.- భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1) కింద ఆదాయపు పన్ను రిఫరెన్స్ లో బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన ఆదేశాలకు వ్యతిరేకంగా దాఖలైన అప్పీళ్ల సమూహం ఇది.

1941 ఏప్రిల్ లో షెల్సన్స్ లిమిటెడ్ అనే ప్రైవేట్ కంపెనీ స్థాపించబడింది. ఆ సమయంలో కంపెనీలో కిషిన్ చంద్ చెల్లారామ్ కు 6 షేర్లు, షెవక్రమ్ కిషిన్ చంద్, లోకుమాల్ కిషన్ చంద్, మురళి తహిల్రామ్ లకు చెరో మూడు షేర్లు ఉన్నాయి. కిషిన్ చంద్, షెవాక్రామ్, లోకుమాల్ ఈ సంస్థకు డైరెక్టర్లుగా ఉన్నారు. జూలై 10, 1943 న జరిగిన కంపెనీ వాటాదారుల సర్వసభ్య సమావేశంలో, కంపెనీ యొక్క "షేర్లపై 60 శాతం" డివిడెండ్ ప్రకటించాలని తీర్మానించారు మరియు డిక్లరేషన్ కోసం 1941-43 సంవత్సరపు లాభాలను 19-12-43 సంవత్సరపు లాభంలో చేర్చారు. ఈ తీర్మానాన్ని అనుసరించి 1944 మార్చి 31 న కంపెనీ పుస్తకాల్లో రూ.46,000/- కిషిన్ చంద్ చెల్లారామ్ ఖాతాకు జమ చేయగా, మిగిలిన ముగ్గురు షేర్ హోల్డర్లకు రూ.23,000/- డబ్ల్యూఎఫ్ ఎల్ ఆర్ ఈ జమ చేశారు. జూలై 15, 1944 న వాటాదారుల మరొక సమావేశం జరిగింది మరియు 1943-44 సంవత్సరానికి కంపెనీ యొక్క లాభం నుండి "షేర్లపై 60 శాతం" డివిడెండ్ ప్రకటించాలని తీర్మానించారు. ఈ తీర్మానాన్ని అనుసరించి 1944 సెప్టెంబర్ 29 న కంపెనీ ఖాతా పుస్తకాల్లో రూ.30,000/- కిషిన్ చంద్ కు, రూ.15,000/- అక్కడి వాటాదారుల ఖాతాల్లో జమ చేయబడ్డాయి.

1945-46 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించిన రిటర్నుల్లో ఇకపై సమిష్టిగా మదింపుదారులుగా పిలువబడే కిషన్ చంద్, షెవాక్రామ్, లోకుమాల్, మురళిలు 1941-42 నుంచి 1943-44 వరకు మూడు సంవత్సరాలకు డివిడెండ్లుగా కంపెనీ ఖాతా పుస్తకాల్లో జమ చేసిన మొత్తాలను చేర్చారు. 1947 డిసెంబరు 4 న జరిగిన అసాధారణ సర్వసభ్య సమావేశంలో గతంలో 1943 జూలై 10, 1944 జూలై 15 నాటి తీర్మానాలను వెనక్కి తీసుకోవాలని మరో తీర్మానాన్ని కంపెనీ ఆమోదించింది. తీర్మానం ఇలా ఉంది:-

1947 నవంబర్ 25 వ తేదీన అసాధారణ సర్వసభ్య సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేస్తూ జారీ చేసిన నోటీసును టేబుల్ పై ఉంచారు. 1944-45 సంవత్సరంలో వాటాదారులకు చెల్లించిన రూ.1,90,000 మొత్తం ఈ క్రింది వివరాల ప్రకారం -

కొరకు

	1941-42	1942-43	1943-44	మొత్తం

శ్రీ కిషన్ చంద్ చెల్లారాం	10,000	36,000	30,000	76,000
శ్రీ షెవాక్రామ్ కిషింక్లియాండ్	5,000	18,000	15,000	38,000
మిస్టర్ లోకుమల్ కిశోర్	5,000	18,000	15,000	38,000
మిస్టర్ మురళీ తాహిల్రామ్	5,000	18,000	15,000	38,000
మొత్తం	25,000	90,000	75,000	190,000

ఇ.పి.టి. తో సహా మరియు వాటాదారులందరూ పూర్తిగా ఉన్న పన్ను విధింపు బాధ్యతను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా జనరల్ బాడీ పొరపాటున మంజూరు చేసింది. అటువంటి వ్యక్తిగత వాటాదారులకు అనుకోకుండా చెల్లించిన డివిడెండ్ ను రుణంగా పరిగణించి, కంపెనీకి తక్షణమే తిరిగి చెల్లించాలని, షేర్ హోల్డర్ కు ఏదైనా డివిడెండ్ ను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం తదుపరి వార్షిక సర్వసభ్య సమావేశానికి వాయిదా వేయాలని ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించారు. దీనికి సంబంధించిన సర్దుబాటు 1947 ఏప్రిల్ 6 వ తేదీన కంపెనీ WI యొక్క పుస్తకాలలో చేయబడదు.

ఈ తీర్మానాన్ని ఆమోదించినప్పటికీ, ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు మదింపు కోసం ప్రొసీడింగ్స్ పరిష్కరించనప్పటికీ, డివిడెండ్ గా జమ చేసిన మొత్తాలను మినహాయించి మదింపుదారులు సవరించిన రిటర్నులను దాఖలు చేయలేదు లేదా ఆదాయం లేని ఈ మొత్తాలు పన్నుకు బాధ్యత వహించవని ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు వారు వాదించలేదు.

జనవరి 1, 1950 నాటి తన ఉత్తర్వు ద్వారా, ఆదాయపు పన్ను అధికారి పన్ను చెల్లింపుదారులు వారికి జమ చేసిన మొత్తాలతో సహా తిరిగి వచ్చిన ఆదాయాన్ని తీసుకువచ్చారు మరియు 1941-42, 1942-43 మరియు 1943-44 సంవత్సరాలకు సంబంధించి కంపెనీ వారి ఖాతాలకు జమ చేసిన మొత్తాలు తదుపరి తీర్మానం దృష్ట్యా డివిడెండ్ ఆదాయంగా పన్ను విధించబడవు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఈ పికాను తిరస్కరించారు. మూడేళ్ల డివిడెండ్లను మూలధనంగా ప్రకటించారని, భారత కంపెనీల చట్టం ప్రకారం డివిడెండ్ డిక్లరేషన్ చెల్లదని, మదింపులో డివిడెండ్ రూపంలో తమ ఖాతాల్లో జమ అయిన మొత్తాలను మినహాయించాలని పన్ను చెల్లింపుదారులు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు అప్పీలు చేశారు. ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ 1941-42 మరియు 1942-43 సంవత్సరాలకు సంబంధించిన డివిడెండ్లు, 1945-46 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించిన ఖాతా సంవత్సరానికి ముందు అందుకున్నందున, ఆ సంవత్సరంలో ఎల్ పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొంది. కానీ ట్రిబ్యునల్ 1943-44 సంవత్సరానికి డివిడెండ్ కు సంబంధించిన మదింపు ఉత్తర్వులను ధృవీకరించింది, ఎందుకంటే, డివిడెండ్ చెల్లించిన తరువాత తదుపరి సర్వసభ్య సమావేశంలో డివిడెండ్ ను ప్రకటించే తీర్మానాన్ని తీర్మానం ద్వారా తిప్పికొట్టలేము. మదింపుదారుల అభ్యర్థన మేరకు అప్పిలేట్, ట్రిబ్యునల్ ప్రతి నాలుగు కేసుల్లో ఈ క్రింది రెండు ప్రశ్నలను ప్రస్తావించింది:-

(1) 1947 డిసెంబర్ 4 న జరిగిన సమావేశంలో కంపెనీ వాటాదారులు 1943 జూలై 10, 1944 జూలై 15 తేదీల్లో చేసిన తీర్మానాలను తిప్పికొట్టగలరా?

(2) మొత్తం రూ........... అసెస్సీ ద్వారా అందుకున్నది .... 1945-46 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించిన 1944-45 ఖాతా సంవత్సరంలో డివిడెండ్ కు 1945-46 మదింపు సంవత్సరంలో చట్టబద్ధంగా పన్ను విధించబడింది?

(ప్రతి ప్రశ్నాపత్రంలో తగిన మొత్తాన్ని, మదింపుదారుని పేరును రెండో ప్రశ్నలో పొందుపరిచారు).

పన్ను చెల్లింపునకు అవకాశం ఇవ్వకుండా డివిడెండ్ చెల్లించారని షేర్ హోల్డర్లు చేసిన వాదనలోని కరెక్టును ఆదాయపు పన్ను శాఖ సవాలు చేసిందని, అయితే పన్ను కేటాయింపు జరిగిందో లేదో తెలుసుకోవడానికి వారు లెక్కల్లోకి వెళ్లడానికి ఇష్టపడలేదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది, ఎందుకంటే "అప్పీళ్ల విచారణ సమయంలో పార్టీలు ఈ విధంగా ముందుకు సాగాయి, అలాంటి నిబంధనేమీ చేయలేదు. ఒకవేళ వెసులుబాటు కల్పించినా డిపార్ట్ మెంట్ కు సంబంధించినంత వరకు ఎలాంటి తేడా ఉండదు. మూలధనం నుంచి డివిడెండ్ ప్రకటించబడిందా అనేది ప్రశ్న అని, ప్రశ్న నెం.2 దృష్ట్యా చట్టంలోని సెక్షన్ 66(5) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేసే సమయంలో ఆ ప్రశ్నను పరిశీలించాల్సి ఉంటుందన్నారు.

మొదటి ప్రశ్నకు సమాధానం ఇవ్వడానికి హైకోర్టు నిరాకరించింది ఎందుకంటే వారి అభిప్రాయం ప్రకారం ఇది అనవసరం మరియు రెండవ ప్రశ్న యొక్క మొదటి భాగానికి అవును అని సమాధానం ఇచ్చింది మరియు హైకోర్టు ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా ఈ నాలుగు అప్పీళ్లను మదింపుదారు ఎంచుకున్నాడు. ట్రిబ్యునల్ ముందు మదింపుదారులు వాదించిన ఒకే ఒక ప్రశ్న ఏమిటంటే, డివిడెండ్ ప్రకటిస్తూ గతంలో చేసిన తీర్మానాన్ని తిప్పికొట్టే తీర్మానం ద్వారా కంపెనీకి అర్హత ఉందా అనేది. మునుపటి తీర్మానాన్ని తదుపరి తీర్మానం ద్వారా పునఃసమీక్షించలేమని, అందువల్ల కంపెనీ తదుపరి తీర్మానం ద్వారా చెల్లించిన మరియు స్వీకరించిన వాటిని డివిడెండ్ గా కాకుండా వేరే విధంగా చెల్లించినట్లు పరిగణించలేమని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ఆదాయపు పన్ను అధికారి మదింపులు సక్రమంగా చేశారని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ప్రతి సంవత్సరానికి ఒక మదింపుదారు యొక్క మూల్యాంకనం స్వీయ-నియంత్రితమని మరియు తదుపరి సంఘటనలు మూల్యాంకనం యొక్క మార్పును సమర్థించలేవని వారు గమనించారు.

సెక్షన్ 16(2) ప్రకారం ఒక మదింపుదారుని మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చే ప్రయోజనాల కోసం ఏదైనా డివిడెండ్ చెల్లించిన, జమ చేయబడిన లేదా పంపిణీ చేయబడిన లేదా అతనికి చెల్లించబడిన, జమ చేయబడిన లేదా పంపిణీ చేయబడినట్లుగా భావించిన మునుపటి సంవత్సరపు ఆదాయంగా పరిగణించబడుతుంది. x x x". 1944 జూలై 15 న కంపెనీ తీర్మానం ద్వారా డివిడెండ్ ప్రకటించి, పన్ను చెల్లింపుదారులకు చెల్లించాల్సిన మొత్తాలను 1944 సెప్టెంబర్ 29 న కంపెనీ నిర్వహించే ఖాతాల్లో డివిడెండ్ రూపంలో ప్రతి షేర్ హోల్డర్ కు జమ చేయడం సర్వసాధారణం. అందువల్ల ఈ మొత్తాలను డివిడెండ్ గా ప్రకటించి, డివిడెండ్ గా పరిగణించి, పన్ను చెల్లింపుదారులు డివిడెండ్ గా స్వీకరించారు. పన్ను చెల్లింపుదారులు డివిడెండ్లను తమ మొత్తాలకు జమ చేసిన రాబడిలో చేర్చారు. డివిడెండ్ ప్రకటించే ముందు పన్ను చెల్లింపును అందించడంలో కంపెనీ విఫలమైందని, పన్ను చెల్లించిన తరువాత, షేర్ల విలువలో 60% డివిడెండ్ ప్రకటించడాన్ని సమర్థించడానికి కంపెనీ నికర లాభం సరిపోకపోవచ్చని భావించవచ్చు. ఆ అంచనా ఆధారంగా డివిడెండ్ లేదా దానిలో కొంత భాగం వాస్తవానికి కంపెనీ మూలధనం నుండి చెల్లించబడిందని ఊహించవచ్చు. 1913 భారత కంపెనీల చట్టంలోని టేబుల్ ఎలోని ఆర్టికల్ 97 ప్రకారం సంవత్సరానికి లాభం లేదా ఇతర పంపిణీ చేయని లాభాల నుండి డివిడెండ్ చెల్లించడం నిషేధించబడింది. 1936 యొక్క XXXII చట్టం యొక్క సెక్షన్ 17 (2)తో చదవబడింది, అందువల్ల అటువంటి చెల్లింపు చట్టవిరుద్ధంగా పరిగణించబడుతుంది. ఒక కంపెనీ డైరెక్టర్లు ఉద్దేశపూర్వకంగా డివిడెండ్ చెల్లించడంలో లేదా నిర్లక్ష్యంగా డివిడెండ్ చెల్లించడంలో కీలక పాత్ర పోషించినట్లయితే- లేదా లిక్విడేటర్ ప్రోద్బలంతో కంపెనీని మూసివేస్తున్నట్లయితే- వారి తప్పుడు లేదా నిర్లక్ష్య ప్రవర్తన వల్ల కంపెనీకి జరిగిన నష్టాన్ని పూడ్చడానికి వారు చర్య తీసుకోవచ్చు. యూనియన్ బ్యాంక్ అలహాబాద్ లిమిటెడ్ విషయానికొస్తే.. ఈ సందర్భంలో డివిడెండ్ పంపిణీ యొక్క చెల్లుబాటు గురించి లేదా డివిడెండ్ సక్రమంగా పంపిణీ చేయకపోవడం వల్ల ఉత్పన్నమయ్యే డైరెక్టర్ల బాధ్యత గురించి మేము ఆందోళన చెందము. 1944 సెప్టెంబర్ 29 న మదింపు చేయబడిన వారికి చెల్లించిన చెల్లింపు యొక్క నిజమైన స్వభావం గురించి మేము ఆందోళన చెందుతున్నాము. డివిడెండ్ ప్రకటించి, ఆ మొత్తాన్ని డివిడెండ్ రూపంలో షేర్ హోల్డర్లకు జమ చేసినా లేదా చెల్లించినా ఆ మొత్తానికి జత చేసే పన్నును మార్చడానికి తదుపరి తీర్మానం ద్వారా క్రెడిట్ లేదా చెల్లింపు స్వభావాన్ని మార్చవచ్చా?

సెక్షన్ 16(2) ప్రకారం డివిడెండ్ చెల్లించిన వెంటనే, క్రెడిట్ చేసిన లేదా పంపిణీ చేసిన లేదా చెల్లించిన వెంటనే పన్ను అటాచ్ చేయాల్సిన బాధ్యత, వాటాదారులకు జమ చేసిన లేదా పంపిణీ చేయబడినప్పుడు మరియు డివిడెండ్

చెల్లింపుకు సంబంధించిన ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం భారతీయ కంపెనీల చట్టంలో డివిడెండ్ చెల్లింపుకు సంబంధించిన ఆదాయపు పన్ను చట్టం.

డివిడెండ్ రూపంలో చెల్లించిన మొత్తాన్ని మూలధనం నుంచి తిరిగి చెల్లించాలని షేర్ హోల్డర్లను కంపెనీ బలవంతం చేస్తుందో లేదో ఈ సందర్భంలో పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. వాటాదారులు డివిడెండ్ గా అందుకున్న మొత్తాలను తిరిగి ఇవ్వడానికి అంగీకరించినప్పటికీ, డివిడెండ్ గా రసీదు యొక్క అసలు స్వభావం తద్వారా మారదు. డివిడెండ్ పై ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉందా లేదా అని నిర్ధారించడంలో కంపెనీ ఒక తీర్మానం ఉద్భవించింది, దీని ద్వారా వాటాదారులకు డివిడెండ్ గా చేసిన చెల్లింపులను రుణాలుగా పరిగణించాలి, తద్వారా చెల్లింపు యొక్క స్వభావాన్ని తిరిగి మార్చలేవు మరియు తద్వారా ఇప్పటికే జతచేయబడిన బాధ్యత నుండి మినహాయించబడతాయి.

ఈ కోర్టు ముందు మదింపుదారుల తరపు న్యాయవాది (1) ప్రతి మదింపుదారు అందుకున్న మొత్తంపై డివిడెండ్ లేనందున పన్నుకు అర్హత లేదని, (2) డివిడెండ్ గా ప్రకటించి చెల్లించినవి తదుపరి తీర్మానం వల్ల అలా ఉండవని రెండు వాదనలు లేవనెత్తారు. మొదటి పిటిషన్ ట్రిబ్యునల్ ముందు లేవనెత్తబడలేదు, మరియు రూపొందించిన ప్రశ్నపై భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66 కింద ఒక సూచనపై నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ఇది తలెత్తలేదు. సెక్షన్ 66 ప్రకారం హైకోర్టు అధికార పరిధి, ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వుల నుంచి నిష్పాక్షికంగా ఉత్పన్నమైన ప్రశ్నలపై తమ అభిప్రాయాన్ని తెలియజేయడానికి వారు ఆందోళన చెందారు, వాస్తవానికి వాటిని లేవనెత్తారు మరియు రిఫర్ చేశారు. ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాల మేరకు కంపెనీ చెల్లించిన చెల్లింపు డివిడెండ్ స్వభావంలో లేదా అనే ప్రశ్న హైకోర్టులో లేనందున ఈ కోర్టులో లేవనెత్తలేం. ఏదేమైనా, ఒక కంపెనీ తన వాటాదారులకు డివిడెండ్ గా చెల్లించినంత మాత్రాన ఆ లక్షణాన్ని కోల్పోదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం డివిడెండ్ చెల్లించిన వెంటనే, జమ చేసిన వెంటనే లేదా పంపిణీ చేసిన వెంటనే పన్ను అటాచ్ చేయాల్సిన బాధ్యత ఉంటుంది. డివిడెండ్ సక్రమంగా చెల్లించబడిందా లేదా దానికి పన్ను అటాచ్ లు చెల్లించడానికి బాధ్యతకు ముందు పంపిణీ చేయబడిందా అనే విచారణను ఈ చట్టం పరిగణనలోకి తీసుకోదు. మనం ఇప్పటికే చెప్పిన కారణాల వల్ల రెండవ వాదనకు సమాధానం ప్రతికూలంగా ఉండాలి.

అందువల్ల అప్పీళ్లు విఫలమై కొట్టివేయబడింది. కేసు పరిస్థితులలో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు ఉండలేదు.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.